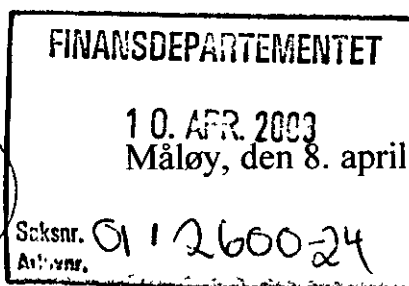
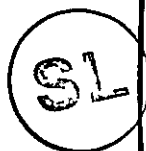

Måløy Havneservice AS
24-TIMERS SERVICE

Det kgl. Finansdepartement
Postboks 8008 Dep.

0030 OSLO

Høring om endring i avgiftsberegning for svovelavgift

Vi viser til brev av 21/2 d.å. hvor vi fikk oversendt høringsnotat vedrørende ovennevnte.

Vi er uenige med departementets konklusjon i det vedlagte høringsnotat. Vi foreslår at avgift i ethvert tilfelle må betales ved uttak.

Vi vedlegger vår uttalelse i forbindelse med den foreslåtte endringen. Vår begrunnelse for å foreslå avgiftsberegning ved uttak, vil fremgå av vår uttalelse.

Med vennlig hilsen
MÅLØY HAVNESERVICE AS

Harald Kvalheim
Styreleder

Vedlegg: Høringsuttalelse

Høring om endring av forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter (særavgiftsforskriften) § 3-7-3- avgiftsberegning av svovelinnhold i mineralolje.

Måløy Havneservice AS har fått oversendt forslag til ovennevnte forskriftsendring til uttalelse. Vi gir nedenfor våre kommentarer til forslaget.

I følge departementets utredning taler miljømessige, kontrollmessige og administrative hensyn for at svovelavgift bør beregnes ved uttak fra lager. Til tross for dette velger man av økonomiske hensyn å akseptere at gassoljer med forskjellig svovelinnhold blandes og at det bare betales svovelavgift etter forholdsmessig fordeling ved uttak, utkast til forskrift pkt 4.

Konkurransmessige hensyn

Det synes ikke som om forskriften er vurdert ut fra konkurransemessige hensyn.

I det internasjonale marked er det ikke nevneverdig og systematisk prisforskjell på gassolje med svovel over eller under 500 ppm. Norske selskaper opererer også med samme pris for gassolje over/under 500 ppm svovel i sine kalkyler. Det er liten grunn til å tro at forbruket av gassolje med høyt svovelinnhold ville øke selv om svovelavgiften ble tatt bort for gassoljer opp til 2500 ppm. De norske raffineriene har i hovedsak lagt om til produksjon av gassolje med svovel under 500 ppm, og de vil neppe reversere til gassolje med høyere svovelinnhold.

Forskjellen i holdning til hvordan forskriften omkring svovelavgift bør innrettes, vil i hovedsak gå mellom selskaper som raffinerer i Norge og selskaper som importerer raffinerte produkter. Selskaper som raffinerer i Norge, vil raskt tilpasse seg nasjonale avgiftsregler og søke å trekke fordeler av disse. De vil også naturlig søke å påvirke avgiftsmyndighetene for å få nasjonale avgiftsregler som gir dem konkurransemessige fortrinn i det nasjonale markedet.

Når svovelavgiften ble redusert med 7 øre pr liter for gassolje under 500 ppm svovel, skulle man forvente at prisen på disse produktene sank med 7 øre i markedet. Det gjorde den ikke. Forbrukerne betaler i dag det samme som de betalte før. Staten har gitt avkall på 7 øre avgift pr liter, mens oljeselskapene har økt sin inntjening tilsvarende. Dette kan dokumenteres ved selskapenes egne prismatriser, samt med den tilbudspraksis selskapene følger i markedet.

Det nasjonale forbruket av gassolje (inkl marin diesel og fyringsolje) er ca 2,6 mill tonn i Norge hvert år. For et selskap med 30% markedsandel tilsvarer dette et salg på 780 000 tonn. Med 7 øre ekstra i margin, blir det 56 mill NOK mer på bunnlønnen hvert år på norske forbrukeres bekostning.

For importerende selskaper er tilpasning til norske regler langt vanskeligere og mer tidkrevende. I den grad norske og utenlandske regler er forskjellige, er det heller ikke sikkert det er økonomisk hensiktsmessig for utenlandske raffinerier å tilpasse seg til norske regler hvis de er forskjellige fra andre lands regler. Dette gjør det vanskeligere og i beste fall mer tidkrevende å få forståelse hos utenlandske samarbeidspartnere for tilpasning til norske regler. Selskaper som raffinerer i Norge, gis således et konkurransemessig fortrinn ved at det ikke forlanges segragasjon mellom gassoljer med forskjellig svovelinnhold og forskjellige avgiftssatser.